

Т. В. Рябокінь,

аспірант кафедри смарт-економіки,

Київський національний університет технологій та дизайну

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-6526-831X>

Є. Б. Хаустова,

д. е. н., професор, професор кафедри підприємництва та бізнесу,

Київський національний університет технологій та дизайну

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-1436-6137>

М. П. Денисенко,

д. е. н., професор, професор кафедри менеджменту та підприємництва,

Центральноукраїнський державний університет ім. Володимира Винниченка, Кропивницький

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-8767-9762>

DOI: 10.32702/2306-6814.2024.22.48

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ КОРПОРАТИВНИМ СЕКТОРОМ ЕКОНОМІКИ: ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ СТРАТЕГІЇ

T. Riabokin,

PhD student of the Department of Smart Economics, Kyiv National University of Technologies and Design

Y. Khaustova,

Doctor of Economic Sciences, Professor, Professor of the Department of Entrepreneurship and Business, Kyiv National University of Technologies and Design

M. Denysenko,

Doctor of Economic Sciences, Professor, Professor of the Department of Management and Entrepreneurship, Volodymyr Vynnychenko Central Ukrainian State University

STATE MANAGEMENT OF THE CORPORATE SECTOR OF THE ECONOMY: STRATEGY FORMATION AND IMPLEMENTATION

У статті досліджено ключові теоретичні та практичні аспекти державного управління корпоративним сектором, який відіграє важливу роль у забезпеченні економічної стабільності, інноваційного розвитку та створення робочих місць. Сформовано підходи до оптимізації державного управління корпоративним сектором, які передбачають впровадження цифрових технологій, удосконалення правових механізмів регулювання та розвиток інституційної інфраструктури. Оцінено ефективність існуючих державних стратегій управління корпоративним сектором на основі ключових показників економічної діяльності, зокрема рівня інвестицій, інноваційної активності та створення нових робочих місць. Було розроблено рекомендації щодо вдосконалення державної політики управління корпоративним сектором. Запропоновано нові підходи до регуляторного управління, які включають спрощення адміністративних процедур, зменшення корупційних ризиків та забезпечення більшої підзвітності корпоративних структур.

The article examines the key theoretical and practical aspects of state management of the corporate sector, which plays an important role in ensuring economic stability, innovative development and job creation. The analysis was carried out with the aim of identifying the main problems affecting the efficiency of public administration, as well as determining ways to improve regulatory and administrative mechanisms aimed at supporting corporate structures in the face of modern economic challenges. Approaches to optimizing state management of the corporate sector have been developed, which include the introduction of digital technologies, improvement of legal regulatory mechanisms, and development of institutional infrastructure. Special attention is paid to the development of electronic government tools and automated monitoring systems, which will help reduce bureaucratic obstacles and increase the transparency of government processes. The effectiveness of existing state strategies for managing the corporate sector was evaluated based on key indicators of economic activity, including the level of investment, innovative activity, and the creation of new jobs. It was found that the main problems are the low transparency of the management of state-owned enterprises, corruption risks and the complexity of registration and business procedures. Based on the analysis, recommendations were developed to improve the state policy of managing the corporate sector. New approaches to regulatory management are proposed, which include simplifying administrative procedures, reducing corruption risks, and ensuring greater accountability of corporate structures. It was also emphasized the importance of attracting international experience for the implementation of modern standards of corporate governance, which will increase the effectiveness of state strategies and contribute to economic growth. The article provides sound scientific recommendations for improving state management of the corporate sector, which will contribute to strengthening the national economy and increasing its competitiveness.

Ключові слова: державне управління, державна стратегія, корпоративний сектор, корпоративне управління, законодавча база, цифровізація.

Key words: public administration, state strategy, corporate sector, corporate governance, legal framework, digitalization.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Актуальність дослідження обумовлена важливістю корпоративного сектора для розвитку національної економіки та необхідністю ефективного управління ним в умовах сучасних викликів. У глобалізованому світі корпоративні структури відіграють ключову роль у формуванні економічної стійкості держави, створенні робочих місць, залученні інвестицій та інновацій. Однак без належної державної підтримки і регулювання ці процеси можуть призвести до монополізації, нерівномірного розвитку галузей та виникнення кризових явищ. Зокрема, актуальність проблеми формування та реалізації стратегії державного управління корпоративним сектором зростає у зв'язку з необхідністю адаптації до цифрової трансформації, глобальних економічних коливань, а також інтеграції України в міжнародні ринки. У цьому контексті держава має відігравати ключову роль у створенні сприятливих умов для розвитку бізнесу, забезпеченні прозорості та підвищенні конкурентоспроможності корпоративних структур.

Крім того, сучасні виклики, такі як економічна невизначеність, інфляційні процеси та наслідки воєнних дій, вимагають від держави активного управління корпоративним сектором через запровадження дієвих стратегій, що стосується як підтримки підприємств на внутрішньому ринку, так і зміцнення їх позицій на міжнародній арені. Таким чином, дослідження питання формування та реалізації державних стратегій управління корпоративним сектором є надзвичайно актуальним, оскільки його результати можуть стати основою для вироблення нових підходів до підтримки та розвитку підприємств, що сприятиме загальному економічному зростанню та стабільності країни.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

У контексті вивчення державного управління корпоративним сектором література пропонує різні підходи до формування та реалізації стратегій, включаючи економічні, інституційні та правові аспекти. Так інституційні підходи до державного управління корпоративним сектором представлені в роботі Станкевич І., Мальованний О., Сакун Г. [10]. Автори звертають увагу на

необхідність інституційних реформ, що забезпечують прозорість та ефективність державних механізмів регулювання. Законодавче регулювання корпоративного управління є одним із ключових аспектів державної політики. У дослідженнях українських авторів, таких як: Бугаєва М. [2], та Коляда Т., Кузьменко Н. [7], аналізуються особливості правового регулювання корпоративних структур в Україні. Вони акцентують увагу на важливості адаптації національного законодавства до міжнародних стандартів корпоративного управління, зокрема у сфері захисту прав акціонерів та забезпечення прозорості діяльності підприємств.

У сучасній публіцистиці особлива увага приділяється ролі цифрових технологій у державному управлінні корпоративним сектором. У роботі Вінніченко А., Тараніч О. [3], розглядаються переваги впровадження цифрових платформ для підвищення прозорості та ефективності державного регулювання. Вчені підкреслюють, що цифрові інструменти, такі як електронний документообіг, автоматизовані системи моніторингу та платформи для взаємодії з бізнесом, сприяють зниженню бюрократичних бар'єрів і прискоренню процесів ухвалення рішень.

Оцінка ефективності впроваджених державних стратегій є важливим напрямом досліджень. Наукова робота Еварт Дж., Шанахан М. [12], пропонує підхід до оцінки ефективності стратегій за допомогою системи збалансованих показників, яка дозволяє вимірювати не лише фінансові результати, але й інші аспекти, такі як задоволеність клієнтів та внутрішні процеси. Це забезпечує комплексний підхід до оцінки впливу державних стратегій на корпоративний сектор.

Українська дослідниця Іоргачова М. [5], пропонує впровадження методів постійного моніторингу й оцінки стратегій управління корпоративним сектором на основі аналізу економічних показників та результатів державних програм підтримки бізнесу. Вони зазначають, що ефективність таких стратегій залежить від регулярного аналізу результатів і коригування дій у відповідь на зміни ринкових умов.

Огляд наукового доробку показує, що питання державного управління корпоративним сектором активно досліджуються як у вітчизняній, так і в міжнародній науковій спільноті і провідним напрямом подальших досліджень є інтеграція інновацій та цифрових технологій у державне управління, що сприятиме розвитку корпоративного сектору та підвищенню його конкурентоспроможності в умовах глобальних економічних викликів.

ФОРМУВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ (ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ)

Метою дослідження є обґрунтування підходів до формування та реалізації державних стратегій управління корпоративним сектором економіки, з акцентом на забезпечення його ефективного функціонування, конкурентоспроможності та стійкого розвитку.

Завдання дослідження:

— оцінити сучасний стан реалізації державних стратегій управління корпоративним сектором, враховуючи економічні та соціальні показники ефективності;

— визначити інструменти реалізації державних стратегій управління корпоративними структурами, включаючи фінансові, адміністративні та цифрові технології;

— розробити рекомендації щодо вдосконалення державного управління корпоративним сектором, враховуючи міжнародний досвід та перспективи цифрової трансформації.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Корпоративний сектор економіки є однією з ключових складових розвитку сучасної держави, оскільки саме корпоративні структури забезпечують значну частину валового внутрішнього продукту, створюють робочі місця, забезпечують інноваційні процеси та сприяють інтеграції національних економік у світовий ринок. Державне управління корпоративним сектором полягає в регулюванні діяльності корпоративних структур з метою забезпечення їх ефективного функціонування, підтримки економічної стабільності та підвищення конкурентоспроможності країни. Державне управління має не лише забезпечувати підтримку корпорацій, але й сприяти розвитку ринкових механізмів, захисту інтересів суспільства та залученню інвестицій, що вимагає постійного вдосконалення існуючих підходів та інструментів. Корпоративний сектор в Україні стикається з низкою викликів, які вимагають адекватної реакції з боку держави. Серед них [2]:

- 1) Корупція та низька прозорість у сфері корпоративного управління.
- 2) Недостатня інтеграція інноваційних технологій у державні механізми регулювання.
- 3) Недосконала регуляторна політика, яка часто ускладнює діяльність корпоративних структур через надмірне регулювання або бюрократичні бар'єри.
- 4) Проблеми в залученні інвестицій через нестабільність правового поля і низьку ефективність державної підтримки.

Корпоративний сектор економіки включає в себе сукупність компаній і підприємств, що функціонують як юридичні особи та здійснюють діяльність з метою отримання прибутку. До цього сектора належать як великі міжнародні корпорації, так і малі та середні підприємства, які впливають на різні аспекти економічної системи, зокрема, через інвестиції, створення робочих місць, експортно-імпортні операції та інноваційні розробки. Корпоративний сектор відіграє важливу роль у стабілізації економічних процесів, оскільки сприяє розвитку виробництва, покращенню технологічних процесів та забезпечує конкурентні переваги країни на світовій арені. Окрім цього, корпоративні структури активно взаємодіють з іншими секторами економіки, такими як банківський сектор, державний сектор та громадські організації, що забезпечує інтеграцію економічних процесів і сприяє збалансованому розвитку.

Корпоративний сектор включає як приватні, так і державні компанії, що можуть мати різні організаційно-правові форми. В Україні до корпоративного сектора належать акціонерні товариства, товариства з обмеженою відповідальністю, кооперативи та інші підприємства, що здійснюють господарську діяльність. Держав-

не управління корпоративним сектором спрямоване на забезпечення його ефективного функціонування та розвитку, коли управління ґрунтується на низці принципів, які визначають підходи до регулювання корпоративних структур (табл. 1).

1. Принцип законності, коли корпоративні структури повинні діяти в межах правового поля, дотримуючись чинного законодавства. Держава забезпечує встановлення та контроль за виконанням законодавчих норм, що регулюють діяльність корпорацій, що містить також і забезпечення прозорості у фінансовій звітності, дотримання антимонопольних законів, захист прав акціонерів та забезпечення чесної конкуренції.

2. Принцип економічної доцільності за рахунок того, що держава сприяє розвитку корпоративного сектора, забезпечуючи підтримку тих галузей та підприємств, які мають стратегічне значення для економіки, що може бути реалізовано за рахунок надання податкових пільг, фінансову підтримку або через розробку державних програм розвитку окремих галузей [12].

3. Принцип соціальної відповідальності, коли корпоративні утворення мають враховувати інтереси суспільства та сприяти соціально-економічному розвитку. Державне управління включає в себе стимулювання компаній до впровадження соціально відповідальної політики, яка включає створення робочих місць, підтримку екологічно чистих технологій, участь у благодійних проєктах та забезпечення належних умов праці для працівників.

4. Принцип конкурентоспроможності може бути забезпечений у форматі державного сприяння створенню умов для чесної та прозорої конкуренції, запобігас монополізації ринку та підтримує рівні можливості для всіх учасників корпоративного сектора. Важливим є забезпечення відповідності антимонопольного законодавства міжнародним стандартам, а також сприяння інноваціям та розвитку нових технологій у корпоративному секторі.

5. Принцип партнерства, реалізується через ефективне державне управління і співпрацю між державними інституціями та приватним бізнесом для спільного досягнення економічних цілей. Ці аспекти можуть бути реалізовані через механізми державного-приватного партнерства, що дозволяє реалізовувати великі інфра-

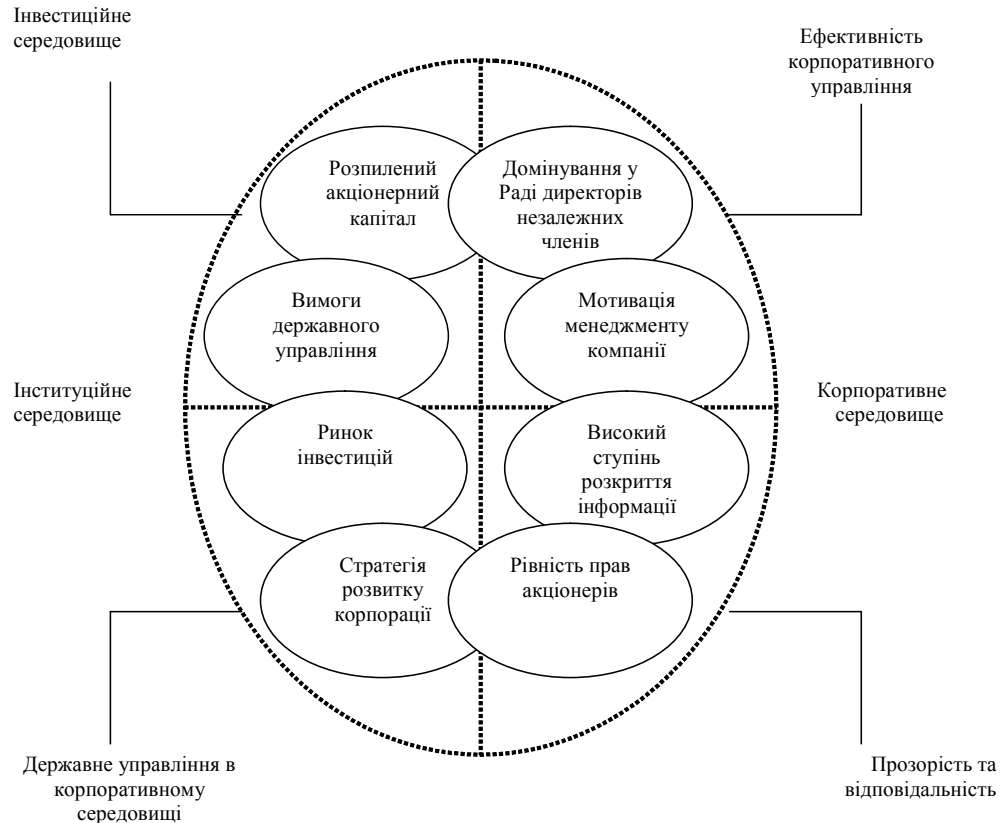

Рис. 1. Система забезпечення стратегічного розвитку корпоративного управління

Джерело: розроблено авторами.

структурні проєкти, модернізувати підприємства та залучати інвестиції в стратегічно важливі галузі.

6. Принцип прозорості забезпечується самим державним управлінням корпоративними структурами повинно бути прозорим і підзвітним. Формується довіра з боку громадськості та бізнесу до державних інституцій і прозорість передбачає відкритість у прийнятті рішень, публікацію звітності та регулярний моніторинг результатів управління [1, с. 69].

Корпоративне управління в Україні регулюється комплексом законів та нормативних актів, які спрямовані на забезпечення прозорості діяльності підприємств, захист прав акціонерів та підтримку конкуренції. Основним законодавчим документом, що регулює відносини в корпоративному секторі, є Закон України "Про акціонерні товариства", який встановлює основи функціонування акціонерних товариств, їх реєстрацію, права та обов'язки акціонерів, процедури виплати дивідендів та управління акціонерними структурами. Окрім цього, важливе місце займає Цивільний кодекс України, що визначає правовий статус юридичних осіб, порядок укладення угод і вирішення спорів між суб'єктами господарювання. Господарський кодекс України регламентує питання економічної діяльності підприємств, визначає їх обов'язки перед державою та суспільством, а також питання відповідальності за порушення економічних норм [5].

Серед важливих актів, що регулюють корпоративне управління, також варто відзначити Закон України "Про захист економічної конкуренції", який встановлює правила конкуренції, забороняє зловживання моно-

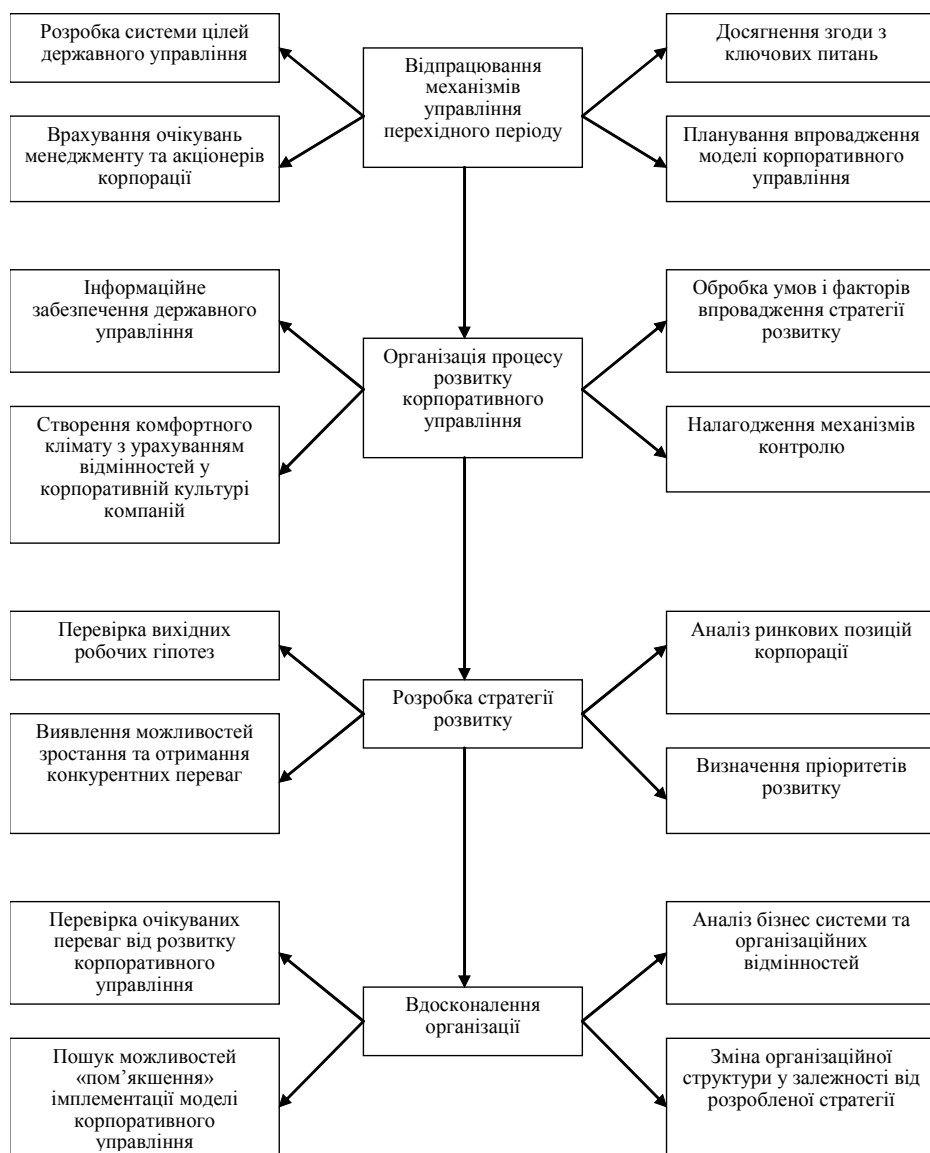

Рис. 2. Організаційно-ієрархічна модель налаштування державного управління для забезпечення стійкості національного корпоративного сектора

Джерело: розроблено авторами.

польним становищем і сприяє створенню рівних умов для всіх учасників ринку. Ці нормативні акти визначають правові рамки діяльності корпоративного сектора та встановлюють вимоги щодо дотримання прав акціонерів, прозорості управління і захисту економічної конкуренції. Важливим аспектом регулювання є також впровадження міжнародних стандартів корпоративного управління, які Україна зобов'язалася впроваджувати в рамках європейської інтеграції [1].

Оцінюючи ефективність державних стратегій управління корпоративним сектором, можна відзначити як певні досягнення, так і проблеми, що залишаються актуальними. З одного боку, за останні роки в Україні було впроваджено низку реформ, які спрямовані на підвищення прозорості корпоративного управління та поліпшення інвестиційного клімату. Важливим досягненням є адаптація національного законодавства до міжнародних стандартів, зокрема впровадження принципів корпоративної соціальної відповідальності, зміцнення

прав акціонерів та боротьба з корупцією. Проте, попри ці зусилля, ефективність державних стратегій залишається неоднозначною. Однією з головних проблем є недостатня прозорість в управлінні державними підприємствами, що часто стає причиною корупційних ризиків і неефективного використання державних ресурсів [4, с. 186—187]. Крім того, складність процедури реєстрації та ведення бізнесу, а також недостатня захищеність прав акціонерів, особливо в конфліктних ситуаціях, залишаються суттєвими бар'єрами для розвитку корпоративного сектора (рис. 1).

Варто також відзначити, що стратегічні ініціативи щодо підтримки малого та середнього бізнесу, які входять до корпоративного сектора, не завжди ефективно реалізуються через бюрократичні перепони та відсутність чітких механізмів реалізації, що в подальшому знижує конкурентоспроможність українських підприємств на міжнародній арені та гальмує розвиток інновацій.

Розробка стратегій державного управління корпоративним сектором починається з детального аналізу ринкових умов та особливостей корпоративних структур (рис. 2).

Для реалізації стратегій державного управління корпоративним сектором використовуються різноманітні інстру-

менти, які можна поділити на фінансові, адміністративні та регуляторні. Фінансові інструменти включають податкові пільги, субсидії та державні інвестиції. Держава може надавати податкові знижки для підприємств, що впроваджують інновації або створюють нові робочі місця. Також можуть бути реалізовані програми державного фінансування або надання пільгових кредитів для малих і середніх підприємств [6, с. 76].

Адміністративні інструменти охоплюють заходи з покращення ділового середовища, спрощення процедур реєстрації та ведення бізнесу, а також створення інституційної інфраструктури, яка б підтримувала розвиток корпоративного сектора. В цій ролі можуть виступати інкубатори стартапів, центри розвитку підприємства або спеціальні економічні зони. Регуляторні інструменти спрямовані на забезпечення чесної конкуренції, запобігання монополізації ринків і контроль за дотриманням законодавства. Державні інституції повинні слідкувати за тим, щоб корпоративні структури

дотримувалися антимонопольних норм, правил прозорості та звітності [14, с. 41].

Сучасні технології відіграють вирішальну роль у державному управлінні корпоративним сектором. Використання цифрових платформ і інструментів дозволяє значно підвищити ефективність стратегічного управління та самі цифрові технології сприяють автоматизації адміністративних процесів, що спрощує роботу державних органів та бізнесу.

Система електронного урядування (e-government) дозволяє проводити реєстрацію підприємств, подавати звітність, отримувати ліцензії та дозволи в онлайн-форматі, що зменшує бюрократичні затримки. Цифрові платформи також дозволяють здійснювати моніторинг діяльності корпоративного сектора в режимі реального часу, забезпечуючи оперативну обробку даних та прийняття рішень [9].

Контроль за реалізацією стратегій є невід'ємною частиною державного управління корпоративним сектором. Оцінка впровадження стратегічних заходів здійснюється на основі аналізу ключових показників ефективності (KPI), таких як рівень інвестицій у корпоративний сектор, зростання кількості підприємств, інноваційна активність компаній, створення робочих місць та експортні можливості [15].

Ефективність стратегій визначається також за допомогою регулярного моніторингу фінансових показників діяльності корпоративних структур, аналізу ринкових трендів і результатів антимонопольного регулювання, коли певні дані дозволяють оцінювати, чи досягаються поставлені стратегічні цілі, і які коригувальні заходи можуть бути необхідні.

Державні контролюючі органи відіграють важливу роль у моніторингу ефективності державних стратегій управління корпоративним сектором. До таких органів належать Антимонопольний комітет України, Державна фіскальна служба, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку, а також Рахункова палата України. Їх завдання полягає в проведенні перевірок, моніторингу діяльності підприємств, забезпеченні дотримання фінансових і правових норм та виявленні порушень. Окрім цього, важливу роль відіграє громадський контроль та участь незалежних аналітичних центрів, які можуть надавати об'єктивні оцінки ефективності впроваджених стратегій [3].

З огляду на ці виклики, стає очевидним, що для досягнення стійкого розвитку корпоративного сектора в Україні необхідне вдосконалення державного управління на різних рівнях.

1. Прозорість і підзвітність управління. Одним із ключових аспектів, що потребує вдосконалення, є забезпечення прозорості в державному управлінні корпоративними структурами. Для цього необхідно впроваджувати ефективні механізми контролю та моніторингу фінансової діяльності підприємств, зокрема шляхом розширення практики публічної звітності.

Посилення прозорості може бути досягнуто через розвиток антикорупційних механізмів, запровадження системи "електронного уряду", що дозволить автома-

Таблиця 1. Фактори розвитку корпоративного управління та їх вплив на ефективність державного регулювання

Фактор розвитку	Принцип дії і використання	Домінуюча перевага	Сприяння розвитку корпоративного управління
1. Прозорість і підзвітність управління	Впровадження механізмів контролю, публічна звітність, антикорупційні механізми	Зниження корупційних ризиків, підвищення довіри	Підвищення прозорості, зміцнення інвестиційного клімату
2. Підтримка інноваційного розвитку корпоративного сектора	Податкові пільги, підтримка технологічних кластерів, стимулювання інновацій	Стимулювання інновацій, залучення інвестицій	Інноваційний розвиток та конкурентоспроможність компаній
3. Цифровізація державного управління	Електронний документообіг, штучний інтелект, блокчейн-технології	Швидкість та ефективність адміністративних процесів	Спрощування роботи бізнесу, зниження навантаження
4. Оптимізація регуляторної політики	Спрощення реєстраційних процедур, зменшення адміністративних перевірок	Зниження бюрократичних бар'єрів, підвищення ефективності	Забезпечення більшої ефективності та справедливості в управлінні
5. Розвиток корпоративної соціальної відповідальності	Надання пільг для соціально відповідальних підприємств, екологічна діяльність	Підвищення довіри громадян, сталий розвиток	Зміцнення репутації компаній, екологічна та соціальна стабільність

Джерело: розроблено авторами.

тизувати процеси прийняття рішень і мінімізувати людський фактор. Зменшення корупційних ризиків також сприятиме збільшенню довіри інвесторів та суспільства до державних органів.

2. Підтримка інноваційного розвитку корпоративного сектора. Сучасні виклики глобальної економіки вимагають активної державної підтримки інноваційного розвитку корпоративних структур. Для цього необхідно вдосконалювати законодавчу базу з підтримки інновацій та сприяти розвитку технологічних кластерів. Держава може стимулювати інновації через податкові пільги для підприємств, які впроваджують нові технології, та фінансування наукових досліджень. Однією з перспективних стратегій є розвиток державного-приватного партнерства у сфері інновацій, коли держава надає базові інвестиції або створює інфраструктуру для підтримки технологічних стартапів і підприємств [8]. Важливо також інтегрувати український корпоративний сектор у міжнародні інноваційні мережі, що дозволить залучати кращі практики та інвесторів із-за кордону.

3. Цифровізація державного управління. Цифрові технології відкривають значні можливості для вдосконалення державного управління корпоративним сектором. Використання таких інструментів, як електронний документообіг, онлайн-системи подання звітності та автоматизовані платформи для взаємодії з державними органами, може значно спростити роботу корпоративних структур і зменшити адміністративне навантаження [11, с. 123].

Державі варто активніше впроваджувати інструменти штучного інтелекту та блокчейн-технологій у процеси регулювання. Вказані технології можуть бути використані для забезпечення прозорості корпоративних транзакцій, реєстрації прав власності та контролю за виконанням нормативних актів. Крім того, цифрові платформи забезпечать швидкий доступ до аналітичної інформації, що дозволить державним органам оперативніше реагувати на зміни в корпоративному секторі [13, с. 429].

4. Оптимізація регуляторної політики. Надмірне регулювання корпоративного сектора часто призводить до бюрократичних перепон і зниження ефективності бізнесу. Тому одним із пріоритетів має стати оптимізація регуляторної політики. Держава повинна прагнути до спрощення процедур реєстрації та ведення бізнесу, а також до зменшення кількості перевірок і адміністративних втручань. Важливим аспектом є вдосконалення законодавства, яке стосується банкрутства та корпоративної реструктуризації, щоб забезпечити швидке і справедливе вирішення конфліктних ситуацій у корпоративному середовищі.

5. Розвиток корпоративної соціальної відповідальності (КСВ). Держава може відігравати важливу роль у стимулюванні розвитку корпоративної соціальної відповідальності, що досягається далі за рахунок надання пільг або грантів підприємствам, які впроваджують програми соціальної відповідальності, займаються екологічною діяльністю або підтримують благодійні ініціативи (табл. 1).

Для успішного розвитку корпоративного сектора необхідно посилити партнерство між державою та бізнесом у формуванні та реалізації стратегій. Бізнес-спільнота повинна мати можливість брати участь у розробці стратегічних планів розвитку економіки через консультації, обговорення та співпрацю з державними органами. Такий підхід сприятиме врахуванню потреб і проблем корпоративного сектора в процесі ухвалення державних рішень. Під час економічних криз важливо, щоб держава оперативно реагувала на потреби бізнесу, надаючи фінансову та адміністративну підтримку, що може включати пільгове кредитування, програми збереження робочих місць, а також зменшення податкового навантаження на компанії, які зазнають збитків. Така підтримка з боку держави дозволить корпоративним структурам ефективніше долати кризові явища та сприятиме їх відновленню.

Розробка та реалізація державних стратегій управління корпоративним сектором є складним та багаторівневим процесом, що вимагає залучення багатьох інституцій та використання різних інструментів. Ефективність цих стратегій залежить від їхньої адаптації до сучасних ринкових умов, використання цифрових технологій та постійного моніторингу.

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

В межах проведеного дослідження виділено основні теоретичні та практичні аспекти державного управління корпоративним сектором економіки, зокрема механізми взаємодії між державними інституціями та приват-

ними підприємствами, що сприяють економічній стабільності та зростанню корпоративних структур. Сформовано підходи до вдосконалення регуляторної політики, які передбачають оптимізацію адміністративних процедур, зменшення бюрократичних бар'єрів та запровадження цифрових технологій для підвищення ефективності державного управління корпоративним сектором.

Було оцінено ефективність існуючих державних стратегій підтримки корпоративних структур, враховуючи показники інвестиційної активності, інноваційного розвитку та створення робочих місць. Виявлено, що низька прозорість і корупційні ризики залишаються суттєвими проблемами для розвитку корпоративного сектору в Україні. Розроблено рекомендації щодо впровадження новітніх цифрових інструментів управління, які включають використання електронного уряду, автоматизованих систем моніторингу та блокчейн-технологій для підвищення прозорості, підзвітності та ефективності державного управління корпоративними структурами.

Перспективи вдосконалення державного управління корпоративним сектором полягають у підвищенні прозорості, активному впровадженні цифрових технологій, оптимізації регуляторної політики та стимулюванні інновацій. Співпраця держави та бізнесу в формуванні та реалізації стратегій стане запорукою стійкого розвитку економіки. Удосконалення державних механізмів управління корпоративним сектором дозволить підвищити конкурентоспроможність українських компаній як на внутрішньому, так і на міжнародному ринку, сприяючи економічному зростанню та соціальній стабільності.

Література:

1. Атамчук З.А., Макогін З.Я. Моделі корпоративного управління: світовий досвід та проблеми формування в Україні в умовах сучасних викликів та загроз. Економіка і організація управління. 2022. № 2 (46). С. 67—75. DOI: <https://doi.org/10.31558/2307-2318.2022.2.7>.
2. Бугаєва М. В. Аналіз умов формування та функціонування корпоративного сектору України. Централь-ноукраїнський науковий вісник. Економічні науки. 2023. вип. 10 (43). С. 17—36. DOI: [https://doi.org/10.32515/2663-1636.2023.10\(43\).17-36](https://doi.org/10.32515/2663-1636.2023.10(43).17-36)
3. Вінніченко А. А., Таранич О. В. Корпоратизація як інструмент корпоративного управління державних підприємств. Вісник студентського наукового товариства Дон НУ імені Василя Стуса. 2021. Том 2. С. 197—201.
4. Виговська В., Чхаїдзе В. Сучасні тенденції розвитку корпоративного сектору України. Проблеми і перспективи економіки та управління. 2019. № 1 (17). С. 182—189.
5. Іоргачова М. І. Проблеми корпоративного управління в Україні. Ефективна економіка. 2018. № 11. DOI: [10.32702/2307-2105-2018.11.50](https://doi.org/10.32702/2307-2105-2018.11.50).
6. Коваленко Ю. О. Трансформація моделі стратегічного розвитку національних економічних інтересів в умовах цифровізації. Наукові праці Донецького національного технічного університету. Серія: Економіка. 2023. № 1 (27). С. 70—79.

7. Коляда Т. А., Кузьменко Н. В. Управління корпоративними правами держави: оцінка ефективності та напрями реформування. *Бізнес Інформ*. 2019. № 8. С. 45—52.

8. Коляда Т. А., Прозоров Ю. В., Ясенецький В. С. Трансформація управління фінансовими публічними корпораціями в умовах повоєнної відбудови економіки України. *Проблеми економіки*. 2023. № 3 (57). С. 244—253. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-0712-2023-3-244-253>.

9. Лиховідова І.Е. Державні гарантії корпоративно-го управління в умовах дії правового режиму воєнного стану в Україні. *Veda a perspektivy: Multidisciplinarni mezinarodni vedecky magazin. Praha, Ceske republika: Scientific Perspectives. Statni registracni cislo u Ministerstva kultury CR: E 24142*. № 6 (13) 2022. pp. 34—50.

10. Станкевич І., Мальованний О., Сакун Г. Вплив соціальної відповідальності бізнесу на ефективність управління: сучасні аспекти. *Сталий розвиток економіки*. 2024. № 1 (48). С. 41—46. <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2024-48-5>.

11. Цифрова трансформація економіки: мікро- та макрораспекти: колективна монографія / за заг. ред. Н.А. Мазур, д.е.н., проф.; Кам'янець-Подільськ. нац. ун-т ім. І. Огієнка. Чернівці: Чернівець. нац. ун-т ім. Ю. Федьковича, 2022. 440 с.

12. Ewart J., Shanahan M. The Integration of Sustainability in Corporate Strategy: An Empirical Study of Australian Firms. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*. 2019. No 26 (5). pp. 982—995. doi: 10.1002/csr.1751.

13. Leao Pedro, Mira da Silva Miguel. Impacts of digital transformation on firms' competitive advantages: A systematic literature review. *Strategic Change*. 2021. 30. pp. 421—441. 10.1002/jsc.2459.

14. Sinnaiah T., Adam S., Mahadi, B. A strategic management process: the role of decision-making style and organizational performance. *Journal of Work-Applied Management*. 2023. Vol. 15. No. 1. pp. 37—50. <https://doi.org/10.1108/JWAM-10-2022-0074>.

15. Xiaoning Sui, Shuaipeng Jiao, Yongming Wang, Haijun Wang. Digital transformation and manufacturing company competitiveness. *Finance Research Letters*. 2024. Volume 59. 104683. <https://doi.org/10.1016/j.frl.2023.104683>.

References:

1. Atamanchuk, Z.A. and Makohin, Z.Ya. (2022), "Models of corporate management: global experience and problems of formation in Ukraine", *Ekonomika i orhanyzatsiia upravlinnia*, vol. 2 (46), pp. 67—75. DOI: <https://doi.org/10.31558/2307-2318.2022.2.7>.

2. Bugaeva, M. V. (2023), "Analysis of the conditions of formation and functioning of the corporate sector of Ukraine", *Central Ukrainian scientific bulletin. Economic sciences*, vol. 10 (43), pp. 17—36. DOI: [https://doi.org/10.32515/2663-1636.2023.10\(43\).17-36](https://doi.org/10.32515/2663-1636.2023.10(43).17-36)

3. Vinnichenko, A. A. and Taranich, O. V. (2021), "Corporatization as a tool of corporate management of state-owned enterprises", *Bulletin of the student scientific society of the Don National University named after Vasyl Stus*, Vol. 2, pp. 197—201.

4. Vyhovska, V., & Chkhaidze, V. (2019), "Modern trends in the development of the corporate sector of Ukraine", *Problemy i perspektyvy ekonomiky ta upravlinnia*, vol. 1 (17).

5. Iorhachova, M. I. (2018), "Problems of Corporate Governance in Ukraine", *Efektivna ekonomika*, vol. 11. DOI: 10.32702/2307-2105-2018.11.50.

6. Kovalenko, Yu. O. (2023), "Transformation of the model of strategic development of national economic interests in the conditions of digitalization", *Scientific works of the Donetsk National Technical University. Series: Economy*, vol. 1 (27), pp. 70—79.

7. Kolyada, T. A. and Kuzmenko, N. V. (2019), "Management of corporate rights of the state: evaluation of effectiveness and directions of reform", *Business Inform*, vol. 8, pp. 45—52.

8. Kolyada, T. A., Prozorov, Yu. V. and Yasenetskyi, V. S. (2023), "Transformation of the management of financial public corporations in the conditions of the post-war reconstruction of the economy of Ukraine", *Problems of the economy*, vol. 3 (57), pp. 244—253. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-0712-2023-3-244-253>.

9. Lyhovidova, I.E. (2022), "State guarantees of corporate governance in the conditions of the legal regime of martial law in Ukraine", *Veda a perspektivy: Multidisciplinarni mezinarodni vedecky magazin. Praha, Ceske republika: Scientific Perspectives. Statni registracni cislo u Ministerstva kultury CR: E 24142*, vol. 6 (13), pp. 34—50.

10. Stankevych, I., Malovannyi, O., & Sakun, H. (2024), "Influence of business social responsibility on management efficiency: modern aspects", *Sustainable Development of Economy*, vol. 1 (48), pp. 41—46. <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2024-48-5>.

11. Mazur, N. A. (2022), *Tsyfrova transformatsiia ekonomiky: mikro- ta makroaspekty [Digital transformation of the economy: micro- and macro-aspects]*, national University named after I. Ohienko, Kamianets-Podilsk, Chernivtsi. national University named after Yu. Fedkovycha, Chernivtsi, Ukraine.

12. Ewart, J. & Shanahan, M. (2019), "The Integration of Sustainability in Corporate Strategy: An Empirical Study of Australian Firms", *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, vol. 26(5), pp. 982-995. doi: 10.1002/csr.1751.

13. Leao, P. & Mira da Silva, M. (2021), "Impacts of digital transformation on firms' competitive advantages: A systematic literature review", *Strategic Change*, vol. 30, pp. 421—441. 10.1002/jsc.2459.

14. Sinnaiah, T., Adam, S. and Mahadi, B. (2023), "A strategic management process: the role of decision-making style and organizational performance", *Journal of Work-Applied Management*, Vol. 15, No. 1, pp. 37—50. <https://doi.org/10.1108/JWAM-10-2022-0074>.

15. Xiaoning, Sui, Shuaipeng, Jiao, Yongming, Wang and Haijun, Wang. (2024), "Digital transformation and manufacturing company competitiveness", *Finance Research Letters*, vol. 59, pp. 104683. <https://doi.org/10.1016/j.frl.2023.104683>.

Стаття надійшла до редакції 28.10.2024 р.